

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Warszawie**

Warszawa, 30 listopada 2010 r.

**Pani
Bożena Zembska-Sawicka
Prezes
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Warszawie**

P/10/003
LWA-4101-15-01/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹ zwanej dalej „*ustawą o NIK*”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie przeprowadziła kontrolę działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie (zwanego dalej SKO lub Kolegium) w latach 2008-2010 (I półrocze).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym 22 listopada 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Pani Prezes niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działalność Kolegium w okresie objętym kontrolą, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości.

1. W latach 2008, 2009 i w I półroczu 2010 r. wpłynęło do SKO łącznie 50.757 spraw (odpowiednio: 19.829, 19.743, 11.185). Kolegium rozpatrzyło 40.572 spraw (80%), w tym:

w 2008 r. – 13.811 (70 %), w 2009 r. – 16.986 (86%), w I półroczu 2010 r. – 9.775 (87%).

Stan zatrudnienia w okresie badanym na stanowiskach orzecznich (członkowie etatowi i pozaetatowi Kolegium) wynosił: na 31.12.2008 r. – 55 (w tym etatowi 29, pozaetatowi 26), na 31.12.2009 r. – 70 (etatowi 34, pozaetatowi 36), na 30.06.2010 r. – 72 (etatowi 39, pozaetatowi 33). Zatrudnienie pracowników Biura Kolegium wynosiło odpowiednio: 29, 39, 33 osób.

Wydatki Kolegium wynosiły: w 2008 r. – 7.326 tys. zł, w tym wydatki bieżące – 7.043 tys. zł, inwestycyjne 283 tys. zł; w 2009 r. – 8.732 tys. zł, w tym bieżące 8.680 tys. zł, inwestycyjne 52 tys. zł; w I półroczu 2010 r. – 4.769 tys. zł, w tym bieżące 4.707 tys. zł, inwestycyjne 62 tys. zł.

¹ Dz. U. z 2007 r., Nr 231, poz. 1701 ze zm.

2. Analiza danych statystycznych z okresu objętego kontrolą wykazała, że wskaźnik opanowania wpływu² kształtował się na poziomie 0,70 w 2008 r., 0,86 w 2009 r. i 0,87

w I półroczu 2010 r., co oznacza, że pomimo poprawy wskaźnika w kolejnych latach, SKO nie rozpatrywało takiej liczby spraw, która zapobiegałaby narastaniu zaległości. Liczba spraw pozostałych do rozpatrzenia wzrosła z 4.624 na koniec I półrocza 2008 r. do 14.435 na koniec I półrocza 2010 r. (o 212%), a wskaźnik pozostałości³, obrazujący średni statystyczny czas rozpatrywania sprawy wzrósł z 3,89 miesiąca w I półroczu 2008 r. do 7,74 miesiąca w I półroczu 2010 r. (o 99%).

Powyższe wskaźniki kształtowały się odmiennie dla spraw administracyjnych i spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste gruntów. Wskaźniki opanowania wpływu dla spraw administracyjnych wynosiły od 0,92 do 0,98 wskazując na stopień załatwiania spraw bliski opanowania wpływu. Liczba spraw do załatwienia wzrosła w okresie badanym z 3.717

w I półroczu 2008 r. do 5.081 w I półroczu 2010 r. (o 37%), a wskaźnik pozostałości wzrósł odpowiednio z 3,42 miesiąca do 3,74 miesiąca (o 9%).

W zakresie spraw dotyczących użytkowania wieczystego, pomimo znacznego wzrostu rozpatrzonych spraw z 1.866 w 2008 r. do 4.107 w 2009 r. (2.140 w I półroczu 2010 r.), liczba spraw pozostałych do załatwienia wzrosła w znacznym stopniu tj. z 6.178 na koniec 2008 r. do 9.354 na 30 czerwca 2010 r. (o 51 %). Przyrost spraw do załatwienia wynikał przede wszystkim z nagłego przyrostu wpływających spraw – w I połowie 2008 r. wpłynęło 628 spraw, a w II półroczu 2008 r. 6.313 spraw, w 2009 r. 6.383 sprawy, w I półroczu 2010 r. 3.040 spraw.

Pomimo zwiększenia wydajności⁴ w rozpatrywaniu spraw dotyczących użytkowania wieczystego, w przeliczeniu na jednego orzecznika, z 34 spraw w 2008 r. do 59 spraw w 2009 r., SKO nie opanowało wpływu spraw w tym zakresie - jego wskaźnik wyniósł: w 2008 r. 0,80, w 2009 r. 0,64, w I półroczu 2010 r. 0,70, co spowodowało gwałtowny wzrost wskaźnika pozostałości z 8,64 miesiąca w I półroczu 2008 r. do 18,45 miesiąca w I półroczu 2010 r. (o 113%).

3. NIK pozytywnie ocenia fakt uzyskania przez SKO w okresie badanym wysokiego wskaźnika wydajności załatwianych spraw przypadających na 1 orzecznika – wskaźnik ten dla ogółu spraw Kolegium (administracyjnych i z zakresu użytkowania wieczystego) wynosił w 2008 r. – 251, w 2009 r. – 243 i w I półroczu 2010 r. – 136. Pomimo wysokiego wskaźnika wydajności, zatrudnienie w SKO nie było dostosowane do zwiększonego napływu spraw do załatwienia. Przy wzroście wpływających spraw ogółem z 13.247 w 2007 r. do 19.743 spraw w 2009 r. tj. o 49 %, zatrudnienie członków orzeczników Kolegium wzrosło z 58 w 2007 r. do 70 w 2009 r. tj. o 21 %. Należy przy tym zaznaczyć, że w SKO jest zatrudniona stosunkowo wysoka liczba członków pozaetatowych Kolegium (31 w 2007 r., 34 w 2009 r.), którzy z uwagi na ograniczenia finansowe (limity zarobków i ograniczone środki przeznaczone na ryczałty w budżecie SKO), nie mogli rozpatrywać tylu

² Odniesienie liczby spraw załatwionych w danym okresie do liczby spraw wpływających w tym okresie (bez pozostałości z okresu poprzedniego). Wartość powyżej jeden oznacza zmniejszenie się liczby spraw pozostających do rozpatrzenia w danym okresie.

³ Iloraz liczby spraw pozostających do załatwienia na koniec badanego okresu do liczby przeciętnego miesięcznego wpływu; przeciętny miesięczny wpływ to iloraz liczby wpływających spraw przez liczbę miesięcy w badanym okresie.

⁴ Iloraz liczby spraw załatwionych w ciągu roku przez liczbę orzeczników (etatowych i pozaetatowych).

spraw co członkowie etatowi – przeciętna ilość spraw przydzielanych na jednego członka pozaetatowego stanowiła w okresie badanym 40-50% spraw przydzielanych na jednego członka etatowego Kolegium.

W ocenie NIK, SKO podejmowało w badanym okresie właściwe starania o zwiększenie zatrudnienia na stanowiskach etatowych członków Kolegium i uzyskanie dodatkowych środków finansowych na wypłaty ryczałtów dla członków pozaetatowych (składane wnioski w jednostkach nadrzędnych), lecz uzyskane w wyniku tych działań etaty i środki nie poprawiły w wystarczającym stopniu ogólnej sytuacji w zakresie załatwiania spraw (opanowania wpływu, przyspieszenia załatwiania spraw i zmniejszenia zaległości).

NIK pozytywnie ocenia kształtowanie się w SKO w badanym okresie szacunkowego kosztu rozpatrywania jednej sprawy. Koszt ten wynosił (bez uwzględnienia wydatków inwestycyjnych): 510 zł w 2008 r., 511 zł w 2009 r. i 482 zł w I półroczu 2010 r. Spadek kosztu w 2010 r. wskazuje na zwiększenie wydajności i poprawę organizacji pracy SKO w 2010 r. w stosunku do okresów wcześniejszych.

4. NIK pozytywnie ocenia zmniejszanie się w okresie badanym wskaźnika zaskarżalności, tj. liczby złożonych skarg w stosunku do wydanych w danym okresie orzeczeń podlegających zaskarżeniu.

W latach 2008-2010 na orzeczenia SKO w sprawach administracyjnych złożono 2.621 skarg, co stanowiło 8,3% wydanych orzeczeń (31.759), z czego sąd uwzględnił 844 skargi (2,7% wydanych orzeczeń), w tym: w 2008 r. złożono 1.255 skarg (10,5%) – sąd uwzględnił 387 skarg (3,2%), w 2009 r. złożono 1.148 skarg (8,9%) – sąd uwzględnił 284 skargi (2,2%), w I półroczu 2010 r. złożono 218 skarg (3,2%) – sąd uwzględnił 173 skargi (2,5%). W jednym przypadku sąd wymierzył SKO grzywnę w kwocie 500 zł za beczynność w sprawie merytorycznego rozpatrzenia sprawy.

W zakresie spraw z użytkowania wieczystego na 8.113 wydanych przez SKO orzeczeń złożono 3.367 sprzeciwów, co stanowiło 41,5%. Przyczyną sprzeciwów było niezadowolenie stron z rozstrzygnięcia SKO.

5. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia terminowość załatwiania spraw przez Kolegium.

Stwierdzono, że w elektronicznym rejestrze prowadzonym w SKO poszczególne sprawy ewidencjonowane były rzetelnie, z podaniem daty wpływu sprawy, daty wydania orzeczenia oraz wykazaniem poszczególnych czynności w procesie rozpatrywania sprawy, w tym czynności dotyczących pozyskiwania dodatkowej dokumentacji, wystąpień do jednostek zewnętrznych, dodatkowych wyjaśnień stron. Rejestr umożliwiał sporządzanie zestawień statystycznych, w tym zestawień w zakresie terminowości rozpatrywania spraw. Jednakże z uwagi na to, że czynności dotyczące pozyskiwania dodatkowych dokumentów lub informacji nie były jednoznacznie kwalifikowane w rejestrze jak te, o których mowa w art. 35 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*⁵ i art. 139 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa*⁶, zestawienia z rejestru w zakresie terminowości nie pozwalały na wykazanie czasu rozpatrywania spraw z ich uwzględnieniem i odliczeniem.

Sporządzone na potrzeby kontroli zestawienia spraw wg czasu rozpatrywania, uwzględniające okres ogółem od wpływu sprawy do wydania orzeczenia wykazały, że na 29.076 orzeczeń w sprawach administracyjnych wydanych w okresie badanym 16.873 orzeczenia wydano w terminie powyżej jednego miesiąca od wpływu sprawy (58%), w tym 4.215 orzeczeń w terminie powyżej 6 miesięcy (14%). Wśród ww. orzeczeń było 2.719

⁵ Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm. – dalej Kpa

⁶ Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm. – dalej Op.

orzeczeń dotyczących spraw podatkowych, z których 1.386 wydano po upływie 2 miesięcy od daty wpływu sprawy (51%).

W zakresie spraw z użytkowania wieczystego na 8.116 orzeczeń wydanych w okresie badanym, po terminie 1 miesiąca wydano 8.098 orzeczeń (99,8%), w tym w okresie powyżej 6 miesięcy 1.763 orzeczeń (21,7%).

W wyniku kontroli szczegółowej 15 najdłużej rozpatrywanych spraw administracyjnych i 5 spraw dotyczących użytkowania wieczystego, zakończonych wydaniem decyzji przez SKO w okresie badanym stwierdzono, że:

- po wyłączeniu z okresu rozpatrywania spraw przerw, o których mowa w art. 35 § 5 Kpa i art. 139 § 4 Op., czas rozpatrzenia poszczególnych spraw wynosił od 900 do 1.932 dni w zakresie spraw administracyjnych i od 1554 do 1810 dni w zakresie spraw z użytkowania wieczystego;
- w przypadku 2 spraw administracyjnych, których okres rozpatrywania wynosił 1300 dni (KOC 979/Go/05) i 1669 dni (KOC/2794/Go/05) wyjaśnienia przedstawione przez sprawozdawców uzasadniają długi czas rozpatrywania spraw; w przypadku pozostałych 13 spraw administracyjnych wyjaśnienia sprawozdawców wskazujące m.in. na trudny dostęp do materiałów archiwalnych, nadmierny wpływ spraw, trudności kadrowe w SKO nie usprawiedliwiają, zdaniem NIK, w dostateczny sposób wykazanego długiego okresu rozpatrywania spraw (od 30 do 60 miesięcy);
- w zakresie wszystkich 5 spraw z użytkowania wieczystego, po rozprawach, które miały miejsce w 2005 r., w kolejnych latach tj. 2006, 2007 i 2008 SKO nie podejmowało żadnych czynności. Wznowienie czynności nastąpiło w 2009 r. (w przypadku sprawy X/1384/Po/05 w 2010 r.). Przedstawione przez sprawozdawców wyjaśnienia w tym zakresie, wskazujące na nadmierny wpływ spraw do załatwienia nie usprawiedliwiają w dostateczny sposób wykazanego długiego okresu rozpatrywania spraw (od 51 do 60 miesięcy).

W toku kontroli dokonano dodatkowo szczegółowego badania próby losowo wybranych 25 orzeczeń dotyczących spraw administracyjnych, do których została skierowana skarga do WSA oraz 10 orzeczeń, do których został złożony sprzeciw do sądu powszechnego. Badaniu poddano terminowość wykonywania poszczególnych czynności w procesie rozpatrywania sprawy oraz terminowość zawiadamiania stron o wyniku postępowania. Stwierdzono, że:

- w terminie określonym w art. 35 § 1 i § 3 Kpa i art. 139 § 1 i § 3 Op. zostało załatwionych 12 spraw administracyjnych, w tym jedną podatkową (48% spraw zbadanych);
- w przypadku 13 spraw administracyjnych (52%) i 10 spraw z zakresu użytkowania wieczystego (100%) czas załatwienia sprawy ogółem, po uwzględnieniu przerw w postępowaniu, był dłuższy niż 1 miesiąc, w tym w 18 przypadkach dłuższy niż dwa miesiące (8 spraw administracyjnych i 10 spraw z użytkowania wieczystego), co było niezgodne z art. 35 § 3 Kpa;
- w przypadku 1 sprawy administracyjnej (4%) i wszystkich 10 zbadanych spraw z zakresu użytkowania wieczystego (100%), akta zostały przekazane przez biuro SKO sprawozdawcom po ponad 7 dniach od wpływu wniosku (odwołania), co było niezgodne z zasadą określoną w Regulaminie organizacyjnym Kolegium o niezwłocznym przekazywaniu spraw. Akta sprawy administracyjnej zostały przekazane po 36 dniach, akta spraw z zakresu użytkowania wieczystego w terminie od 19 do 403 dni;

- w przypadku 10 spraw administracyjnych (40%) i 10 spraw z zakresu opłat za wieczyste użytkowanie (100%), których czas załatwiania przekraczał jeden miesiąc, sprawozdawca nie powiadomił stron o przedłużeniu postępowania, co było niezgodne z art. 36 Kpa;
- we wszystkich przypadkach spraw z zakresu użytkowania wieczystego wystąpiło przewlekanie postępowania, w postaci opóźnienia wystąpienia do jednostek zewnętrznych w sprawie uzupełnienia akt sprawy, powyżej 7 dni od dnia wpływu sprawy (od 12 do 409 dni).

6. Uwagi NIK dotyczą postępowania SKO w procesie rozpatrywania spraw.

Stwierdzono, że Prezes SKO, zgodnie z Regulaminem organizacyjnym Kolegium, udzielał upoważnień imiennych na dany rok członkom Kolegium do przewodniczenia zespołom orzekającym, powierzając sprawy organizacyjne dotyczące skompletowania składu zespołu orzekającego oraz merytorycznego przygotowania sprawy na posiedzenie (rozprawę) sprawozdawcom wyznaczonym (zgodnie z przydziałem wg kompetencji) do danej sprawy.

W wyniku zbadania 35 losowo wybranych spraw ustalono, że w przypadku spraw administracyjnych okres od dekretacji do posiedzenia niejawnego wynosił od 1 do 176 dni, w przypadku spraw z użytkowania wieczystego okres od dekretacji sprawy do rozprawy wynosił od 29 do 200 dni, a okres od rozprawy do wydania orzeczenia wynosił od 1 do 335 dni.

7. W materiałach SKO na rok 2008, 2009 i 2010 dotyczących budżetu zadaniowego zaplanowano realizację zadań i podzadań, celów i mierników wraz z podaniem ich wartości, a także wysokości wydatków zaplanowanych na ich realizację, stosownie do postanowień właściwych rozporządzeń Ministra Finansów⁷ oraz wytycznych Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych. Stwierdzono, że SKO prawidłowo przypisało planowane wydatki do poszczególnych zadań stosując zasadę proporcjonalności liczby spraw przypisanych do danego zadania w stosunku do liczby spraw ogółem ujętych w ewidencji.

W okresie objętym badaniem Kolegium nie prowadziło odrębnej ewidencji księgowej dla rozliczenia wydatków w układzie zadaniowym, w związku z tym wykazane w sprawozdaniach z wykonania planu zadaniowego zrealizowane wydatki na poszczególne zadania, obciążone były błędem. Stwierdzono, że w 2009 r. w wykonaniu wydatków przyjęto proporcje pomiędzy zadaniami wynikające z planu, przy wystąpieniu znacznej różnicy ilościowej wykonania w stosunku do planu (proporcji pomiędzy zrealizowanymi sprawami administracyjnymi i z użytkowania wieczystego) - w rezultacie wykazane wydatki nie były wiarygodne. Podobna metoda (proporcjonalna) podziału wydatków w planie zadaniowym została przyjęta na 2010 r.

8. W wyniku kontroli ustalono, że pracownikom SKO wypłacono nagrody i dodatki specjalne w kwotach: w 2008 r. 355,9 tys. zł, w 2009 r. 838,8 tys. zł, w I półroczu 2010 r. 269,8 tys. zł. Ww. kwoty wypłacono z oszczędności wypracowanych w ramach wydatków zaplanowanych na wynagrodzenia, przy czym dodatki specjalne przyznawane były dla etatowych członków Kolegium według wkładu pracy na podstawie bieżących

⁷ Z dnia 18 maja 2007 r. w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2008 (Dz. U. Nr 94, poz. 628); z dnia 9 maja 2008 r. w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2009 (Dz. U. Nr 87, poz. 537); z dnia 20 maja 2009 r. w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2010 (Dz. U. Nr 80, poz. 673 ze zm.)

analiz sporządzanych w SKO, nagrody wypłacano członkom Kolegium za pełnienie funkcji administracyjnych, a pracownikom Biura Kolegium na podstawie rocznej oceny ich pracy.

Podstawą przyznania nagród i dodatków specjalnych w 2008 r. były przepisy *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 września 2002 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wielokrotności kwoty bazowej oraz szczegółowych zasad wynagradzania prezesa, wiceprezesa, pozostałych członków samorządowego kolegium odwoławczego i pracowników biura tego kolegium*⁸ oraz *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich*⁹. Podstawą przyznania nagród i dodatków specjalnych w 2009 i 2010 roku były przepisy *ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych*¹⁰ oraz *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie wielokrotności kwoty bazowej oraz szczegółowych zasad wynagradzania prezesa, wiceprezesa, pozostałych członków samorządowego kolegium odwoławczego i pracowników biura tego kolegium*¹¹.

9. Najwyższa Izba Kontroli stwierdziła, iż etatowi i pozaetatowi członkowie SKO przestrzegali zakazu łączenia członkostwa w Kolegium z innymi funkcjami i stanowiskami określonymi w art. 9 ust. 1 i ust. 2 *ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych*¹².

Stwierdzono również, że w okresie badanym dwóch członków etatowych Kolegium nie przestrzegało zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, określonego w art. 4 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne*¹³. Jeden z nich prowadził działalność gospodarczą (od 2009 do 30 kwietnia 2010 r.). Drugi członek Kolegium do zakończenia kontroli prowadził kancelarię prawną świadczącą pomoc prawną w zakresie ochrony własności intelektualnej. Zdaniem NIK, działalność ta jest sprzeczna z art. 4 pkt 6 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne*, na co wskazuje również Wyrok Trybunału Konstytucyjnego nr K 30/98 z dnia 23 czerwca 1999 r.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Wprowadzenie zmian w rejestrze pozwalających na dokładne wykazanie czynności określonych w art. 35 § 5 Kpa i art. 139 § 4 Op., w celu ustalenia faktycznego czasu rozpatrywania spraw.
2. Podjęcie działań organizacyjnych w kierunku przyspieszenia rozpatrywania najdłużej zalegających spraw, w szczególności spraw z zakresu użytkowania wieczystego gruntów.
3. Powiadamianie stron postępowania w każdym przypadku przedłużenia rozpatrywania sprawy powyżej okresu określonego w art. 35 § 1 i § 3 Kpa i w art. 139 § 1 i § 3 Op., zgodnie z obowiązkiem określonym w art. 36 Kpa.
4. Rozważenie wprowadzenia w 2011 r. ewidencji księgowej realizowanych wydatków z podziałem na poszczególne zadania w ramach planu zadaniowego.

⁸ Dz. U. Nr 143, poz. 1202

⁹ Dz. U. Nr 146, poz. 1223

¹⁰ Dz. U. Nr 223, poz. 1458

¹¹ Dz. U. Nr 109, poz. 960 ze zm.

¹² Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856 ze zm.

¹³ Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz., 1584 ze zm.

5. Rozwiązanie problemu kolizji pracy członka etatowego Kolegium z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej stosownie do art. 4 ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Najwyższa Izba Kontroli na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pani Prezes o przedstawienie w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o podjętych działaniach na rzecz realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań

Zgodnie z treścią art. 61 ust.1 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Pani prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury NIK w Warszawie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK*, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej Komisji NIK.

Rozdzielnik:

1. Adresat,
2. Departament Administracji Publicznej NIK
3. a/a